

er ikke ved denne Lejlighed fra Tilhængerne af den fakultative Ordning anført nogen logisk Grund for at fritage Præsterne for denne Tvangssituation. Man kan ikke lægge Afgørelsen over til Biskoppen og sige, at han skal afgøre Sagen for Præsten og hans Samvittighed. Det fører ud i noget taaget, som ikke kan opretholdes.

Jeg vil imidlertid endnu en Gang henstille til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne at tage Ændringsforslaget tilbage for ikke at faa det stemt ned her i Tinget, hvad jeg vil anse for sandsynligt, at det vil blive. Jeg tror nemlig ikke, at Vedtagelsen af dette Ændringsforslag vil fremskynde den almindelige borgerlige Ægteforening, som jo er det redeligste for alle Parter — derom er der ingen Tvivl. Den er begrundet saa fortrinligt af mange ogsaa her i denne høje Rigsdag, ikke mindst af den nuværende Kirkeminister, og der er ikke opstillet ordentlige Modgrunde derimod. Derfor mener jeg, at vi skulde holde Vejen, og den korteste Vej, aaben for at kunne faa den Ordning indført, og det tror jeg man vil gøre, ved at man nu gaar over til det, der er foreslaaet i Lovforslaget, og ikke indfører den Ordning, som dette Ændringsforslag gaar ud paa.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at dette Ændringsforslag var egnet til at afsløre. Ja, det kan være. Jeg forstaaer det ikke. Hvis det imidlertid skulde være egnet til at afsløre noget, saa skulde det være det, som har været Hensigten med Forslaget. Thi naar et Parti kommer med et Ændringsforslag og siger: Vi stemmer for at faa det Ændringsforslag vedtaget, men i øvrigt vil vi ikke have noget som helst Ansvar for selve Loven, saa synes jeg, vi er langt ude. Jeg synes, at de to Partier hellere skulde sige: Vi vil ikke have noget Ansvar for denne Lov, men saa vil vi ogsaa lade de andre Partier gennemføre Loven, som de vil have den; og jeg synes, at man da ikke skulde komme her med et Ændringsforslag, som kun skulde være egnet til at sætte Splid.

Men lad os se, hvad det er, Ændringsforslaget afslører, og lad os saa se, hvorledes Forholdene er bortset derfra. Det forekommer mig, at Forholdet er tydeligt og klart, for selv om vi gik over til det almindelige

borgerlige Ægteskab, fik Præsten jo samme Samvittighedsfrihed, som han har her, den samme Myndighed til at sige, at han ikke vil foretage Velsignelsen; ogsaa i dette Tilfælde fik Præsten en Ret til at sige nej, akkurat paa lignende Maade som her. Hans Ret er begrænset til de Tilfælde, jeg nævnte før, men er i øvrigt fuldstændig den samme.

Jeg ser ikke nogen som helst Fordel ved dette Ændringsforslag, og jeg vil indstændigt bede de Partier, som de andre Partier vil lægge det fulde Ansvar for Loven over paa, om at stemme imod dette Ændringsforslag.

Blang: Der kunde vist være nogen Grund til at sige det ærede Medlem Hr. Rode Tak, fordi han afslørede det radikale Venstres Taktik med Hensyn til Fremsættelsen af dette Ændringsforslag. Det er altsaa Meningen, at det skulde umuliggøre den kirkelige Ægteskabsstiftelse ved at fremkalde en Konflikt mellem Præsterne og Lovgivningsmagten, idet man herigennem fra Rigsdagens Side skulde foreskrive Ægteskabsregler, som var i direkte Modstrid med den hellige Skrift, og som maatte medføre, at Masser af Landets Præster nægtede bestemt at administrere denne Lov. Derfor er netop dette Ændringsforslag saa farligt. § 30 er en nødvendig Ventil under den Ordning, vi er ved at gennemføre, og uden § 30 er det ikke rigtigt overhovedet at føre Lovforslaget igennem. Ærede Medlemmer i denne Sal maa kunne begribe, at Landets Præster føler sig bundet af den hellige Skrift og ikke kan gaa med til at stifte Ægteskab, der i den hellige Skrift er forbudt.

Rode: Den højtærede Justitsminister sagde, at han kunde ikke rigtig forstaa, hvad det var, dette Ændringsforslag afslørede. Det glæder mig, at et Medlem af den højtærede Justitsministers Parti, som den højtærede Minister var særlig glad over at se som sin Partifælle, forstaaer, hvad det afslører. Forholdet er, hvad der tidt er fremhævet, dette, om vi skal fortsætte den Sammenblanding af borgerligt og kirkeligt, som her forsøges fortsat. I det Øjeblik, man løser det borgerlige og det kirkelige fra hinanden og gør Præstens Handling til en udelukkende kirkelig Handling, da har det ærede Medlem Hr. Blang fuldt ud Ret i,